

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Hermanno Conuerso, pro quo defatigato, sancta Maria horam cantauit,
& finem praedixit, cap. 52.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

meū brachijs suis stringēs, dedit mihi osculum. **APOLLONIVS**: Hæc legentibus, oriri potest scrupulus, quia superius dictum est capitulo tricesimo tertio, quod tentato osculum dederit. **CÆSARIVS**: Visio ista, illa tempore præcessit. Cùm autē agonizaret die & hora prædicta vir sanctus, Prior dormiens, cellā in qua iacebat, turbam cādidatorū introire vidit, qui se propter animam illius deducendā aduenisse dicebant. Statimque ad percussorem tabulæ excitatus, surrexit & accurrat, & quia cœlestis esset exercitus, à quibus deuotus genitricis Dei famulus foret deducendus, minimè dubitauit. Hæc dominus Arnoldus Abbas Cisterciensis Treueri positus, multis recitauit, dicens veraciter in domo, in qua prius Abbas fuerat, gestum.

CAPVT LII.

IN Claustro, quod vulgari nomine Hemmenrode dicitur, Conuersus quidam fuit vocabulo Hermānus, nemorali aratro cuiusdam grāgiæ deputatus: erat autem sincerissimæ vitæ, & multas à Domino consolationes secretò percipiebat, ex quibus perpauca ad nostram peruenerunt notitiam. Is in officio suo habebat inter alios boues, iuuenicum ferocem ac superbum, quem ad opus vix ac nullatenus sine magno labore adducebat: hunc ergo cùm vice quadam iugo vellet colligare, & modis omnibus recalcitrantem nequireret compescere, cōmotus animo in siluā diuertit, & fustē ad rebellē taurum feriendū incidit: cui minaciter cum vecte venienti, nescio quo spiritu ductus, taurus occurrit, pedibusque eius prostratus, licet non verbis, gestu tamen humiliati corporis veniam flagitauit. Quo viso vir Dei placatus ait: Misericordiam quæris, misericordiam tibi non denegabo, surge, & caue ne me de cætero inquietes. Ab illa autem die taurus idem omnem deposuit feritatē, aded vt in gratia mansuetudinis nullo coningalium suorū inueniretur inferior. Idem frater alio tempore, cùm diuinis laboribus fatigatus, post completorium pausaturus in suo strato se collocasset, subitò recordat⁹ est quòd ipso die vnā horam, quam decantare solebat

in honore beatæ Virginis, præ instantia occupationis distulerat, & dilatam obliuione intercedente neglexerat, exilijs ergo de strato suo, vt quod neglexerat, vel tunc suppleret: sed eius miserante labores, Domina mundi repente assistit ei; imperas vt quiesceret, & ipsa pro eo horam neglectam supplere deberet. Quando autem Dominus Deus iustam laboribus eius remunerationem reddere decreuit, immisit ei infirmitatem corporis, sed animi gaudium, & consolationem spiritus non subtraxit. Igitur cum per aliquot dies ægrotasset, venit Abbas Gisilbertus, tã eum, quã ceteros infirmos visitare; cui cum diceret: Non erubescis frater Hermanne, quod frater Godefridus erit Prior tuus in regno cœlorum? demonstrato quodam Conuerso ibidem infirmo, qui triennium vix perfecterat in ordine, respondit: Non domine, sed quicquid boni ei Deus facere voluerit, bene cupio ei. Dixit et Abbas: O tu semper rides: facies enim eius naturaliter quasi ad ridendum disposita erat; habe licetiam eundi ad chorum, & ad opus tuum. Respondit: Ego ibo quod Deus voluerit, & quod, inquit, ibis? Respondit, ad regnum cœlorum. Quando ergo, ait, morieris? At ille ait, post biduum: nam & tertia post hanc diem incipiente missa hinc ero, & incipiente Euangelio hinc adhuc ero, sed antequam finiatur, in regno cœlorum ero, & videtur mihi hoc triduum prolixius esse, & amplius me grauat, quàm totum tempus vitæ meæ, quod feci super terram. Vnde, inquit, ista nosti? Respondit ille: Beata Virgo Domina nostra hinc fuit, & consolata est me: sed & ego raptus sum in cœlum, vbi videre merui beatitudinem, quam Deo largiente habiturus sum. Ab illo ergo die, frequentissimè eum Abbas visitauit. Iam aduenerat dies tertia, & instante hora missæ, accessit ad eum felicis memoriæ frater Theodericus de Cellario, minister eius, & dixit: Frater Hermanne, potero ne ego ire ad missam? erant enim dies Quadragesimæ, qui ait: Non, sinite alios ire, vos autem manete mecum, & præparate aquam calidam, vnde lauari debeã, & post paululum sternite mattam;

& ad.

& aduocate duos fratres, qui vos adiuuent, tempus est migrandi. Pulsata igitur tabula, circa principium Euangelij, conuentus occurrit, & ipse Abbas inter primos, sicque sancta illa anima, sicut prädixerat, ante finem Euangelij soluta est. APOLLONIVS: Non miror si iustus desiderauit mortem, quem auctrix vitæ consolata est ante mortem. CAESARIVS: Non solum præsentia eius infirmis dat fiduciam moriendi, sed etiam morientibus risum excitat, qui est signum magnæ lætitiæ.

CAPVT LIII.

Conuersus quidam, adolescens ætate, Friso natione, in Lucka, cuius supra memini, grauiter infirmabatur: deductus ad extrema, in ipsa agonia, sicut mihi retulit monachus, qui vidit, & præsens fuit, ridere cœpit; cui cum diceret vnus ex circumstantibus: Paule, hoc ei nomen erat, cur modò rides? respondit: Cur non rideam? ecce Domina nostra præsens est, & iam animam meam suscipiet. Videtur mihi in isto versiculus poëtæ impletus: Incipe parue puer risu cognoscere matrem. Puer erat virtute idem Conuersus, quia simplex & purus; paruus, quia humilis & mansuetus. Haud dubiū, quin beata Virgo morienti maternos exhibuerit gestus; quia non risum, sed timorem, vultus excitat seuerus.

*Virg. E.
clog. 4.*

CAPVT LIIII.

Simile contigit Colonia in Ecclesia sancti Mauritij: cum quædam sanctimonialis bonæ vitæ, in extremis ibidē laboraret, & sorores morientem circumstarent, illa serenata facie subridendo, cunctis audientibus in hæc verba prorupit: Bene veniat dulcissima domina mea, bene veniat: sicq; repressis labijs expirauit. Multum enim illā diligebat, vnde & in hora illa terribili dilectam videre meruit, visam salutare, atque per eam, & cum ea, celestem thalamum intrare. APOLLONIVS: Spero quòd dæmones, qui etiam viris sanctissimis in exitu nimis sunt importuni, in præsentia tantæ maiestatis subsistere nō possunt. CAESARIVS: Hoc tibi ostendere volo per exemplum.